

[Formanden.]

inden for „Kirkeligt Verdensforbund til Fremme af international Forstaaelse“.

Gennem mere end 25 Aar udfoldede han et Forfatterskab af Interesse for socialt interesserede Medborgere. De første Bøgers Titler er typiske for Sind og Indstilling: „Hvad er social Retfærdighed?“ og „Brændende sociale Spørgsmaal“. Den sidste Bog var „Jesus af Nazareth, set paa Datidens sociale Baggrund“ — et selvstændigt og personligt Arbejde, der viste hans dybe Sans for Vekselspillet mellem Livsform og Samfund.

Som Politiker var han en af Dansk Retsforbunds bedste Mænd, og her i Tinget udførte han et Arbejde, der skabte Respekt om ham. Det er en Sorg for os alle, at vi ikke mere skal møde hans rolige og fine Smil — dette hjertensgode Menneske med den altid vaagne Samvittighed.

Vi bevarer i Taknemmelighed Mindet om Chr. Norlev og hans Gerning:

Ære være hans Minde!

(Tingets Medlemmer paahørte staaende Formandens Mindeord).

Formanden: Paa den af Indenrigsministeriet i Medfør af Valglovens § 51 udarbejdede Liste findes opført som 1ste Stedfortræder for Danmarks Retsforbund for Københavns Amtskreds Direktør Knud Tholstrup, Gentofte.

Det er meddelt mig, at det ærede Medlem Hr. *Karl Olsen* ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler m. m. Hvis ingen gør Indsigelse imod, at Valg af et nyt Medlem til det nævnte Udvalg foregaar i indeværende Møde, betragter jeg Tingets Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte Udvalg i Stedet for *Karl Olsen* har vedkommende Gruppe udpeget: *Hans Thyge Jacobsen*. Han er saaledes valgt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1947 til 31. Marts 1948.

Forhandlingen genoptoges.

Bertel Dahlgaard: Saaledes som hele Situationen ligger, finder jeg ingen Anledning til at vende tilbage til de økonomiske Problemer, som har været behandlet under denne Finanslovdebat, og som andre ærede Ordførere genoptog Diskussionen om i Gaar. Jeg har i Virkeligheden intet at føje til den Vurdering af Danmarks økonomiske Stilling, som jeg fremsatte i min Tale her i Tinget den 24. Oktober. Jeg haaber, det skal lykkes at faa noget mere Samling paa Problemerne, end det hidtil er sket. Op-gaverne tages efter min Mening i for høj Grad op stykkevis, medens vor økonomiske Stilling netop kræver, at de behandles i Sammenhæng. Vor Situation er saa farlig, at vi alle maa bidrage til, at dette sker, men Regeringen maa vise, at den evner at lede denne Koordinering af Landets Kræfter.

Jeg skal fremsætte nogle Bemærkninger foranlediget af forskellige Udtalelser, der er rettet til mig under denne Finanslovbehandling.

Et kommunistisk Medlem af Tinget, det ærede Medlem Fru Petra Petersen, har bebrejdet mig, at jeg, som hun siger, er gaaet i Brechen for Løsladelse af vore Landssvigere. Det ærede Medlem har aabenbart ikke forstaaet Det radikale Venstres Stilling til den saakaldte Udrensning. Hun har ikke lagt Mærke til, at Det radikale Venstre under hele Behandlingen af denne Sag har ydet sin ubetingede Støtte til, at de, der blev Landsforrædere, da vort Land var i Nød, faar en meget haard Straf, og Løsladelse af dem har jeg ikke taget til Orde for. Men foruden dem findes der en Gruppe, som jeg vil kalde Smaasyndere, som er dømt, og som derved er karakteriseret, men som der ikke i Dag knytter sig nogen Statsinteresse til at føre ned i en Paria-tilværelse, der hindrer deres Tilbagevenden til et normalt Samfundsliv; tværtimod kræver Folkets og Statens Interesse, at en saadan Tilbagevenden gøres mulig.

Det ærede Medlem aabenbarer i sine Udtalelser herom den besynderligste Tankegang. Hun konkluderer i følgende Udtalelse:

„Vi maa se at faa de store dømt og give dem Domme, der svarer til deres Forbrydelse. Gør man det, behøver man ingen Bekymringer for de smaa Forbrydere. Arbejdspladsernes Folk vil da forstaa, at nu er Udrensningen fuldbyrdet og Straffen udstaaet for de smaa Forbryderes Vedkommende, og disse vil da uden større Vanskeligheder glide ind i Erhvervene.“

Det ærede Medlem antyder her, at Smaasyndere eventuelt skal undgælde, hvis de